

"Soppaa ja sielunhoitoa"

Torstaina 22.maaliskuuta suuntasi iloinen Raakelin porukka linja-autolla kohti Oulun teatteria. Siellä esitettiin ***Seniorisoppaa*** meille eläkeläisille ja meitähän oli paljon. Tässäkin näytöksessä suuri päänäyttämö oli ääriään myöten täynnä.

Teatteriaulaan tultaessa havaitsimme, että aula oli täynnä pöytiä katettuina ruokailua varten. Mielessä kävi kummastus, kuinkahan ruokailu toteutuu?

Salin kummallakin ovella näyttelijät tervehtivät kädestä jokaisen vieraan ja toivottivat tervetulleeksi esitykseen.

Salissa soittajatyttö viihdytti hanurillaan yleisön hakiessa paikkojaan.

Esitys alkoi klo 11.00.

Tuli ihan mieleeni Ankkuri-baari, kun lepovuorossa olevat esiintyjät istuivat putkijalkaisen pöydän ääressä keskustelemassa ja odottamassa vuoroaan. Orkesteri kokoontui paikoilleen näyttämön takaosaan.

Näyttelijöiden puvustus oli kuin konsanaan nuoruudestamme ;polvimittaiset krimpelenemekot, isosolkiset vyöt, tupeeraukset ja banaanikampaukset, naisten kiiltävät varsikengät paksuine kantoineen ja miesten teryleeniset liivipuvut. Ei siis ihme, että päivän teema oli 1960-luku.

Kari-Pekka Toivola ja Merja Larivaara tovereineen esittivät 60-luvun suosituimpia iskelmiä. Laulut menneisyydestä palautuivat mieliin. Itsekunkin kasvoilla karehti muisteleva hymy ja huuletkin muovailivat laulun sanoja esiintyjien mukana. Se oli tosiaan sitä sielunhoitoa.

Esityksen jälkeen yleisö siirtyi sujuvasti lämpiöön, missä tuoksui herkullinen lihakeitto. Se oli valmiiksi jaettu lautasille pöytiin kyytipoikana voileipää ja vettä. Kaikki sujui kuin tanssi. Esiintyjät kulkivat vieraiden keskellä ja jos halusi, sai heille kertoa omia muistojaan 60-luvulta.

Ruokailun jälkeen auton keula käännettiin Tietomaata kohti. Tietomaa on siitä jännä paikka, että sieltä löytyy jatkuvasti uutta ja mielenkiintoista katsottavaa.

Aika oli kuitenkin rajallinen ja retki kääntyi kotia kohti. Kiitos Jorma Korvelle, joka oli valmistellut meille tämän retken.

Anneli Tuikkala